Aquella nit

Per PepMaria el dt., 02/04/2013 - 09:00

Aquella nit era molt fosca per als seus amics. Feia tres anys que l'havien conegut i seguit de prop; i només dos dies que havia estat executat. Estaven morts de por: "Vindran ara a buscar-nos a nosaltres?". També estaven desconcertats pel fracàs del seu projecte: havia estat testimoni encès d'un Déu diferent (un Pare d' infinita tendresa) i d'una fraternitat sense normes ni fronteres; però tot havia acabat amb una condemna per blasfem i agitador. Aquella nit estén la seva foscor sobre totes les nits del món. Sobre la meva nit. La nit de les meves pors. La nit dels meus límits físics i mentals. La nit dels meus fracassos, dels meus somnis frustrats. La nit de l'enyorança de persones estimades que són lluny o han mort.Sobre les altres nits del món. La nit dels qui sofreixen la violència i la injustícia. La nit dels qui proven de mastegar la impotència de l'atur. La nit dels malalts i els moribunds. La nit dels qui vetllen malalts i moribunds. La nit dels qui fan dol per morts recents. La nit de tots: blancs i negres, grocs i vermells; homes i dones; infants, joves i vells; llestos i no tan llestos; rics i pobres; creients i no creients; sans i malalts; contents i tristos. I vet aquí que, aquella nit, els seus amics van sentir que Ell mateix, viu, els acompanyava, i els empenyia a ser, també ells, testimonis encesos d'aquell Déu i d'aquella fraternitat. Aquella nit se'ls va anar fent lleument clara. Lleument clara. No que s'haguessin esvanit, com per art de màgia, els seus problemes i les seves pors. No que s'haguessin sentit transformats en perfectes o en immortals. No que la nit hagués obert pas al dia. Lleument clara, però plena nit. La claror no va venir després de la nit, ni d'esquena a la nit, sinó en plena nit. No van descobrir la claror evadint -se de la nit, ni censurant la nit, ni provant de tirar la nit a les escombraries, ni provant d'extirpar la nit. La van descobrir en plena nit. Mirant la nit de cara. Sentint-se plens de nit. Carregant a les espatlles les seves nits. Plenament submergits en la nit. Del tot conscients de les seves nits i de les nits del món. Plena nit però lleument clara. Perquè el seu amic, havent baixat fins al fons de la seva pròpia nit i de les nits del món, havia seguit esperant en aquell Déu diferent i lliurant-se a aquella fraternitat sorprenent. I Déu havia reivindicat el seu projecte, retornant-lo a la Vida. Per això aquella nit estén la seva lleu claror sobre totes les nits del món.Ara ens és possible abraçar amb tendresa les nits del món i fer-hi lluir la lleu claror de l'esperança. Ara tenim prou llum per seguir esperant i estimant en plena nit. No és impossible esperar i estimar d'aquesta manera: ho ha fet un dels nostres. I ho ha fet molta gent. I ho està fent molta gent.Hi ha prou llum: és possible. Però no és automàtic: no hi ha cap vareta màgica, no hi ha cap interruptor per encendre el llum. Ningú no em pot estalviar de mirar cara a cara les meves nits, de mirar de cara les nits del món, i buscar-hi la lleu claror de l'esperança. Però no estic sol/a: des d'aquella nit, des de cada nit, m'acompanyen. Bona Pasqua!